

Stichting Vrouwen voor Vrouwen

Onze teams zijn weer terug: moe en voldaan....

Op zondag 9 december zijn de laatste teamleden veilig op Schiphol geland. In wisselende samenstelling is WfWF 3 weken lang heel actief, zeg maar druk geweest in Nepal. Geen tijd voor tussentijdse rapportages. We zijn heel tevreden met alles wat we hebben kunnen doen en hoe we het hebben kunnen doen.

Veldwerk in Sunsari

Het veldkamp in Sunsari overtrof alle verwachtingen met betrekking tot het aantal vrouwen met POP en ook wat betreft het aantal op te leiden ANM's: vanuit 15 health posts zijn in totaal 31 ANM's gekomen zowel voor het theoretische onderwijs als voor de praktische dag onderwijs. In totaal zijn 881 vrouwen samen met de ANM's gezien en onderzocht. Van hen bleek ruim 10% een POP 3 of POP4 te hebben. Onze voorraad aan pessaria dreigde na 1 dag al uitgeput te raken. Na 4 intensieve dagen praktisch onderwijs en behandeling hebben we dit veldkamp met een positief gevoel afgesloten mede ook omdat we alle 31 ANM's een certificate konden uitreiken.

Veldwerk in Gorkha en Dhading

Ook in Gorkha (10 dagen) en Dhading (3 dagen) zijn veel vrouwen gezien en zijn health workers opgeleid in het doen van onderzoek naar POP en de pessariumbehandeling. Vrouwen die tijdens het veldkamp een zodanige prolaps bleken te hebben dat operatie was geïndiceerd, zijn vrijwel in aansluiting aan het bezoek aan het veldkamp naar het Man Mohan ziekenhuis in Kathamandu getransporteerd en aldaar geopereerd.

Operatieprogramma in Man Mohan en Scheer Memorial

Het operatieve werk in Man Mohan is heel goed verlopen: 28 vrouwen met een POP zijn geopereerd door de gynaecologen van Man Mohan met ondersteuning van de WfWfgynaecoloog. Tijdens de laatste dagen bleken zij de ingrepen zelfstandig te kunnen doen met de WfWfgynaecoloog zittend op een kruk achter de operateurs. Zij kunnen verder!

Ook in Scheer Memorial is hard gewerkt: in ruim 6 dagen tijd zijn 29 vrouwen geopereerd aan een ernstige POP. Ook hier zijn alle operaties door de Nepalese gynaecoloog en/of gynaecoloog in opleiding uitgevoerd met onze assistentie. Hier is al het 'voorwerk' door de Nepalese gynaecologen zelf uitgevoerd. Enige ondersteuning van WfWf kant is daarbij wel van nut gebleken.

Tijdens deze operatieweek is een CME (Continuous Medical Education) gehouden: voordrachten van zowel Nepalese resp WfWF gynaecologen als ook van een van de fysiotherapeuten van SMH over resultaten en problemen bij de behandeling van POP hebben geleid tot een hele nuttige discussie met alle deelnemers aan deze druk bezochte CME.

Voor het eerst in Nepal, het verhaal van Tonke Albers

In November ben ik samen met mijn moeder, Vrony zij is huisarts, naar Nepal geweest om te helpen tijdens de gynokampen van Vrouwen voor Vrouwen. Mijn moeder en ik zijn samen met Loes, gynaecoloog en voorzitter van vrouwen voor vrouwen, in Sunsari geweest voor 4 kampen. Omdat ik geen dokter ben heb ik voornamelijk geholpen met de administratie. Ik vond dit erg leuk. Ik ben hierdoor namelijk meer te weten gekomen over de Nepalese vrouwen. Ik weet nu bijvoorbeeld de meest populaire namen en dat de meeste vrouwen niet weten hoe oud ze precies zijn.

De eerste dag in Sunsari was er een lesdag georganiseerd voor the ANM's, dit zijn een soort verpleegkundige die de locale Health Posts in Nepal runnen. Tijdens deze dag hebben Loes en Vrony les gegeven over verzakkingen. Ik vond zelf deze lesdag erg interessant, omdat ik nog niet zoveel wist over verzakkingen en het was leuk om te zien hoe gemotiveerd en enthousiast de ANM's waren. In de kampen hebben Loes en Vrony de ANM's ook in de praktijk lesgegeven over verzakkingen.

Hectisch, chaotisch, indrukwekkend, uitdagend en voldoening zijn de eerste woorden die naar boven komen als ik terug denk aan de kampen in Nepal. Vooral het opzetten van de kampen was soms een beetje chaotisch. Elke ochtend waren alle Nepalese mensen aan het rond rennen om te bedenken welke kamers we konden gebruiken en wat de beste plek was voor de registratie. Als alle voorbereidingen klaar waren was het tijd voor de officiële opening van het kamp. Tijdens de opening hielden meestal de burgemeester, dokter Loes en nog wat andere belangrijke mensen een klein praatje. Persoonlijk vond ik deze openingen soms een beetje lang duren voornamelijk omdat er meestal al een hele rij vrouwen stond te wachten. Wel was het interessant om een keer te zien, want de officiële opening was erg belangrijk voor de Nepalese mensen. De hoeveelheid vrouwen die naar de kampen zijn toegekomen is indrukwekkend. De eerste dag waren er meer dan 300 vrouwen naar het kamp gekomen. Het helpen van al deze vrouwen was een uitdaging aangezien er maar 3 dokters aanwezig waren, maar het is gelukt. Ik weet nog dat ik door het eerste kamp liep en me wel een beetje overweldigd voelde door de aanwezigheid van zoveel mensen. Door de grote hoeveelheid mensen kon het overdag soms best een beetje hectisch zijn. Tijdens de kampen heeft iedereen hard gewerkt om er een succes van te maken. Elke dag heb ik zoveel blije en opgeluchte vrouwen uit de spreekkamer zien komen, dit heeft me een gevoel van voldoening gegeven en was al het harde werk meer dan waard. Ik vond het erg leuk om op plekken te komen die je normaal niet zo snel bezoekt, meer te leren over de cultuur en de mensen in Nepal terwijl we ondertussen iets nuttigs aan het doen waren.

Ik heb dan ook enorm genoten van mijn tijd in Nepal en het helpen tijdens de kampen. Echter, heeft het mij ook laten realiseren dat wij het hier in Nederland echt heel erg goed hebben